Λι Σάο - Συναντώντας την θλίψη

Ποίημα του Τσου Γιουάν

Μετάφραση του Αντωνίου Θωμάκου

Βασισμένο στην μετάφραση του Στήφεν Όουεν και του Ντέιβιντ Χοκς

1) Γόνος του ένδοξου Θεού-Βασιλέα Γκάο Γιάνγκ,
2) Τον τιμιμένο πατέρα μου, Πο γιούνγκ, τον λέγαν
3) Όταν το Σσε Τ'ι στράφηκε στην πρώτη ημέρα του χρόνου
4) Κατήλθον της μητρός την ημέρα του Γκενγκ Γιν

5) Αντίκρυσε ο πατέρας μου το ίνδαλμα της γέννησής μου,
6) Ξάστραψαν οιωνοί για να χρισθώ περίτρανα ονόματα:
7) Το όνομα που μου δώθηκε ήταν Δίκαιο Υπόδειγμα
8) Θεία Ισορροπία - Ο τίτλος μου.

9) Έχοντας εκ γεννήσεως αυτήν την εσωτερική αρετή,
10) Πρόσθεσα σε αυτήν έναν απαλό εξωτερικό εξωραϊσμό:
11) Ντύθηκα με σελίνια και σκιερή αγγελική,
12) Και έπλεξα φθινοπωρινές ορχιδέες, φτιάχνοντας γιρλάντα

13) Έσπευσα γρήγορα ωσάν σε καταδίωξη,
14) Ανησυχώντας πως ο χρόνος θα τρέξει και θα με αφήσει πίσω.
15) Το πρωί μάζευα την αγγελική στα βουνά.
16) Την εσπέρα θέριζα τα σπαθόχορτα των νησίδων.

17) Οι μέρες και οι μήνες κυλούσαν βιαστικά,
18) Η άνοιξη και το φθινόπωρο εναλλάσσονταν αέναα:
19) Και σκεφτόμουν όπως τα δέντρα και τα λουλούδια ξεθώριαζαν,
20) Έτσι κι η ομορφιά της αγάπης μου θα εξασθενίσει.

21) «Μάζεψε το άνθος της νιότης και διώξε την ακαθαρσία!
22) Γιατί να μην αλλάξουμε το πολιτικό σύστημα;
23) Έχω εκθρέψει γενναίους ίππους για να καλπάσεις πάνω τους:
24) Έλα, άσε με να φύγω πριν να σου δείξω το δρόμο!

25) «Οι τρεις άνακτες ήταν οι πιο αγνοί και τέλειοι:
26) Τότε όντως όλος ο ικανός κόσμος ήξερε την θέση του
27) Αναμειγνύοντας πιπέρι και κανέλα.
28) Κι όλα τα πολύτιμα άνθη ήχαν οι γιρλάντες τους.

29) Ένδοξοι και σπουδαίοι ήταν αυτοί οι δύο, ο Γιάο και ο Σσουν,
30) Γιατί είχαν κρατήσει τα βήματά τους στον σωστό δρόμο.
31) Και πόσο μεγάλη ήταν η ανοησία του Τζζιέ και του Ντζζόου ,
32) Που ακολούθησαν στραβά μονοπάτια, και έτσι έφτασαν στη θλίψη.

33) Οι ανόητοι απολαμβάνουν την άρρωστη ευχαρίστησή τους,
34) Όμως το μέλλον τους είναι σκοτεινό, στενό και οδηγεί σε κίνδυνο.
35) Δεν φοβάμαι τυχαία προβλήματα
36) Μόνο μην ηττηθεί το άρμα το κυρίου μου.

37) Έτρεξα μπρος και πίσω για χάρη του,
38) Ελπίζωντας να τον οδηγώ στα ίχνη των παλαιών ανάκτων».
39) Αλλά ο Ευωδιαστός αρνήθηκε να αναψηλαφήσει τα αληθινά μου συναισθήματα:
40) Αντίθετα, άκουσε τη συκοφαντία και οργίστηκε εναντίον μου.

41) Πόσο καλά ήξερα πως η πίστη μου έφερε ταραχές
42) Παρ' όλα αυτά, θα υπομείνω: δεν μπορώ να το παρατήσω.
43) Κάλεσα τους εννέα ουρανούς ως μάρτυρές μου
44) Και όλα για χάρη του Κυρίου μου, και κανέναν άλλον.

45) Κάποτε ήταν που μου μίλησε με ειλικρίνεια.
46) Μετά όμως μετάνιωσε και είχε άλλο πνεύμα.
47) Δεν με νοιάζει, για δικό μου λογαριασμό, αυτός ο διαχωρισμός,
48) Αλλά με στεναχωρεί να βρίσκω τον Κύριό μου τόσο άστατο.

49) Είχα περιποιηθεί εννέα *ουάν* ορχιδέες,
50) Και φύτεψα εκατό *μου* μελίλωτου.
51) Είχα μεγαλώσει γλυκούς λειχήνες και το λουλούδι που σταματούσε κάρα,
52) Και ασαρίτες ανακατεμένα με μυρωδάτη αγγελική

53) Και ήλπιζα ότι όταν τα φύλλα και το στέλεχος ήταν σε πλήρη άνθιση,
54) Όταν 'ρθει η ώρα, θα μπορούσα να θερίσω μια καλή σοδειά.
55) Μικρή η ανυσηχία μου όταν μαράνωνται και πεθαίνουν
56) Αλλά μεγάλο το πένθος όταν τα άνθη μου σαπίζουν και χάνονται.

57) Όλοι οι άλλοι βράζουν με απληστία και λαιμαργία,
58) Καμία ποσότητα που να ικανοποιεί τις απαιτήσεις τους:
59) Συγχωρούν τον εαυτό τους, αλλά κρίνουν σκληρά τους άλλους.
60) Η καρδιά του καθένα πνίγεται από φθόνο και κακία.

61) Τρελά ορμούν στο ποθητό κυνηγητό για την εξουσία
62) Αλλά η καρδιά μου δεν κυνηγεί τούτα τα γελεία πράγματα.
63) Διότι τα γηρατειά έρχονται, σέρνονται και σύντομα θα με βρουν,
64) Και φοβάμαι πως δεν θα αφήσω πίσω μου ένα διαρκές όνομα.

65) Τα πρωινά έπινα τη δροσιά που έπεφτε από τη μανόλια:
66) Την εσπέρα έτρωγα πέταλα που έπεφταν από τα χρυσάνθεμα.
67) Αν μόνο ο νους μου μπορεί να είναι πραγματικά όμορφος,
68) Δεν θα με πείσει η λυποθημία απ' την πείνα.

69) Έκοψα ρίζες δέντρων για να δέσω τη βαλεριάνα
70) Και έδεσα τα πεσμένα άνθη ρικίνου.
71) Έκοψα σπρέι κασσίας για πλέξη μελιλότου,
72) Και έδεσα τα λυγερά, ανάλαφρα ίχνη του κισσού.

73) Δισάσκομαι από τους παλαιούς σοφούς
74) Διδασκαλίες άγνωστες σ'αυτόν τον αγενή κόσμο
75) Αν και μπορεί να μην συμφωνεί με τα σημερινά ήθη,
76) Θα ακολουθήσω τον τρόπο που έχει αφήσει ο Π'ενγκ Χσιάν.

77) Αναστενάζοντας μια βαριά ανάσα ,σβήνω τα δάκρυά μου,
78) Πένθος για τη ζωή του ανθρώπου, τόσο γεμάτη κακουχίες.
79) Στην όμορφη αυτοκαλλιέργια της ψυχής έμεινα
80) Το πρωί με προσέβαλαν και την εσπέρα με απέλυσαν

81) Όταν τελείωσα τη ζώνη μου από ορχιδέες, με βρίσαν
82) Μάδησα λίγη αγγελική για να προσθέσω στην ομορφιά της.
83) Αυτό είναι που η καρδιά μου χαίρεται περισσότερο,
84) Και να πεθάνω εννέα φορές, δεν μετανιώνω.

85) Αγανακτώ με την αταξία του Κυρίαρχού μου:

86) Γιατί δεν κοιτάει μέσα στις καρδιές των ανδρών.

87) Όλες οι κυρίες με ζήλευαν για την λεπτή ομορφιά μου.

88) Φλυβούσαν μοχθηρά, λέγοντας ότι μου άρεσε η απροθυμία.

89) Πραγματικά, αυτή η γενιά είναι άψυχοι οπορτουνιστές!

90) Παραβιάζουν κανόνες και διαστρεβλώνουν τις πολιτικές

91) Αγνοούν την χαραγμένη γραμμή για να ακολουθήσουν τις στραβές φαντασιώσεις τους:

92) Το να κολακεύουν τους ανώτερους είναι ο μόνος νόμος τους

93) Νιώθω κατάθλιψη, ανησυχία και απογοήτευση

94) Τώρα είμαι μόνος και φτωχός

95) Παρ' όλα αυτά, θα προτιμούσα να πεθάνω γρήγορα και να συναντήσω τη διάλυση

96) Πριν συμφωνήσω ποτέ να πιθηκίσω τη συμπεριφορά τους

97) Οι αετοί δεν συρρέουν όπως τα πουλιά μικρότερων ειδών

98) Έτσι ήταν πάντα

99) Πώς μπορεί κύκλος και τετράγωνο να ταιριάζουν ποτέ μεταξύ τους;

100) Πώς μπορούν ποτέ να 'χουν ειρήνη διαφορετικοί τρόποι ζωής;

101) Ταπεινώνοντας το πνεύμα και περιορίζοντας την υπερηφάνεια,

102) Υπομένοντας τις κατηγορίες ταπεινά και τις προσβολές τους

103) Μένοντας αγνός, καθαρός και πεθαίνοντας για την δικαιωσύνη

104) Τέτοιες πράξεις εκτιμώντουσαν πολύ από τους παλαιούς σοφούς

105) Μετανοώντας, λοιπόν, που δεν είχα προσέξει περισσότερο τον δρόμο.

106) Σταμάτησα, σκοπεύοντας να γυρίσω πίσω -

107) Να στρίψω γύρω το άρμα μου και να ακολουθήσω το δρόμο μου

108) Πριν συνεχήσω κι'άλλο στον δρόμο της ανοησίας.

109) Περπάτησα τα άλογά μου στις οχθές του βάλτου καλυμμένο με ορχιδέα.

110) Κάλπασα στο λόφο με τις πιπεριές και ξεκουράστηκα εκεί

111) Δεν μπορούσα να πάω κοντά του από φόβο μήπως συναντήσω προβλήματα

112) Και έτσι, γερασμένος, θα έφτιαχνα για άλλη μια φορά το ρούχο της θέλησής μου.

113) Έφτιαξα ένα παλτό από πολλά νεροκάστανα
114) Και μάζεψα πέταλα λωτού για να φτιάξω φούστα
115) Δεν θα με νοιάζει πια που κανείς δεν με καταλαβαίνει
116) Εφόσον μπορώ να κρατήσω το γλυκό άρωμα του μυαλού μου

117) Φόρεσα ένα ψηλό καπέλο
118) Και μια μακριά ζώνη να κρέμεται απ’ την μέση μου
119) Μυρωδάτο και βρώμικο αναμειγνύονται σε ζάλη πάντα
120) Αλλά η όμορφη μυρωδιά θα μείνει αιώνια

121) Ξαφνικά γύρισα πίσω και άφησα τα μάτια μου να πλανηθούν
122) Αποφάσισα να πάω να επισκεφτώ και τις τέσσερις γωνιές του κόσμου
123) Τα πολυσύχναστα άνθη της γιρλάντας μου ανακατεύτηκαν
124) Μέσαρε η γλυκύτητα του αρώματός τους παντού

125) Όλοι οι άνθρωποι έχουν κάτι στη ζωή τους που τους δίνει ευχαρίστηση
126) Εμένα μ’ευχαριστεί η ψυχική καλλιέργια
127) Μέχρι και τα μέλη μου να κοπούν από μένα, δεν θα άλλαξω
128) Πώς θα μπόρω ποτέ να αλλάξω γνώμη;

129) Η Νιέου Σιού μου ήταν φοβισμένη και ανυσηχούσε για την μοίρα μου
130) Ανυψώνοντας τη φωνή της με αποδοκιμασία, με συμβούλεψε:
131) “Ο Γκουν εξ’αιτίας του πείσματός του δεν σκέφτηκε τη ζωή του
132) Και θανατώθηκε, ως αποτέλεσμα, στο αγκυροβόλιο του Όρους Γιού.

133) Γιατί να είσαι τόσο υψιπετής, και να έχεις τόση αυτοπειθαρχεία;
134) Είσαι ευλογημένος με τόσα ταλέντα
135) Θημωνιές από βρωμερά αγκάθια κρατούν τις θέσεις εξουσίας:
136) Εσύ μόνος στέκεσαι σε απόσταση, αρνούντας τέτοια ενδυμασία.

137) Δεν μπορεί κανείς να πάει από σπίτι σε σπίτι πείθοντας τους πάντες.
138) Λέγοντας «Δες, κοίτα στο μυαλό μου!»
139) Άλλοι συγκεντρώνονται και τους αρέσει να έχουν συντρόφους:
140) Γιατί είσαι τόσο απόμακρος; Γιατί να μην ακούσεις τη συμβουλή μου;”

141) Αλλά προσβλέπω στους αρχαίους σοφούς για την καθοδήγησή μου
142) Έτσι αναστενάζοντας, με όλη την καρδιά μου, άντεξα τις επιδοκιμασίες της.
143) Και διασχίζοντας το Γιουάν και το Χσιάν, ταξίδεψα προς τα νότια
144) Μέχρι που έφτασα εκεί που ήταν ο Τζζονγκ Χούα και του έκανα την καταγγελία μου:

145) “Τραγουδώντας τα εννέα τραγούδια και χορεύοντας τους εννέα ψαλμούς
146) Ο Τσι των Σιά γλεντούσε και δεν γνώριζε κανέναν περιορισμό.
147) Δίχως σκέψη για τα προβλήματα που θα ακολουθήσουν
148) Και έτσι οι πέντε γιοι του έπεσαν έξω, αδελφός εναντίον αδελφού…

149) Ο Γι λάτρευε την αδράνεια, τους περιπάτους και το κυνήγι.
150) Έβρισκε χαρά στο να κυνηγεί αλεπούδες
151) Αλλά η ανόητη αδράνεια σπάνια έχει καλό τέλος
152) Και ο Χαν Τζζουό πήρε με απληστία τη γυναίκα του κυρίου του

153) Ο γιός του Τζζουό, ο Τζιάο, φόρεσε την τρανή πανοπλία του,
154) Και κατέστρεφε με το άγριο θέλω του χωρίς κανένα περιορισμό
155) Οι μέρες του περνούσαν με ευχαρίστηση· πια ξέχασε τον εαυτό του
156) Μέχρι που το κεφάλι του αποχωρήστηκε απ’ τους ώμους του.

157) Ο Τύραννος Τζιε των Σιά όλες του τις μέρες ήταν ένας βασιλέας πιο αφύσικος
158) Κάνοντας την συμφορά αναπόφεκτη.
159) Ο Τύραννος Τζζόου διαμέλισε και αλάτισε τα σώματα των υπουργών του
160) Κι έτσι λίγες ήταν οι μέρες του οίκου του.

161) Ο Τανγκ των Σσανγκ και ο Γιού των Σιά ήταν ευλαβείς και σεβόμενοι.
162) Ο Οίκος των Τζζόου επέλεξε τον αληθινό, αλάνθαστο δρόμο
163) Ανεβάζοντας τους ενάρετους και ικανούς άνδρες στην κυβέρνηση
164) Ακολουθώντας την ευθεία χωρίς φόβο και θέρμη.

165) Ο υψηλός Θεός στον Ουρανό δεν γνωρίζει μεροληψία.
166) Αναζητά τους ενάρετους και τους κάνει υπουργούς του
167) Γιατί μόνο οι σοφοί και καλοί μπορούν ποτέ να ανθίσουν
168) Και να κατέχουν την γη.

169) Κοιτάω μπρος και πίσω,
170) Παρατηρώ τον τελικό στόχο των ανθρώπινων όντων
171) Πού είναι ο άδικος άνθρωπος που μπορεί να εμπιστευτεί;
172) Πού είναι ο πονηρός άνθρωπος του οποίου η υπηρεσία μπορεί να χρησιμοποιηθεί;

173) Αν και ο θάνατος σέρνεται μπροστά μου
174) Δεν μετανιώνω για την πορεία που επέλεξα
175) Ισιώνοντας τη λαβή, ανεξάρτητα από το σχήμα της υποδοχής
176) Για το έγκλημα για το οποίο οι παλιοί καλοί άνθρωποι κομματιάστηκαν.

177) Πολλούς βαριούς αναστεναγμούς έβγαλα μέσα στην απελπισία μου
178) Θλιμμένος που γεννήθηκα σε τόσο άτυχη εποχή.
179) Μάδησα μαλακά πέταλα λωτού για να σκουπίσω τα δάκρυά μου
180) Που πέφταν σαν ποτάμια, βρέχοντας το παλτό μου.

181) Γονάτισα στις απλωμένες φούστες μου να παραπονεθώ
182) Και η δικαιοσύνη μέσα μου φάνηκε ξεκάθαρα.
183) Έκατσα σε ένα κάρο-φοίνικα οδηγούμενο από τέσσερις δράκους από νεφρίτη
184) Και περίμενα να φυσίξει ο άνεμος, να με πάρει ψηλά στον ουρανό

185) Ξεκίνησα το πρωί στο δρόμο μου από το Τσανγκ Ου.
186) Κατά το βράδυ είχα φτάσει στους Κρεμαστούς Κήπους
187) Ήθελα να μείνω για λίγο σε εκείνα τα μαγικά περιβόλια
188) Αλλά ο ήλιος που έτρεχε έσταζε προς τα δυτικά.

189) Διέταξα την Σι Χε να σταμτήσει τον καλπασμό των ηλιόλουστων αλογάτων,
190) Να σταθώ πάνω από το όρος Γιάν-τσι και να μην μπω μέσα
191) Γιατί ο δρόμος ήταν τόσο μακριά και τόσο μακρινό το ταξίδι μου
192) Επιθύμησα να αναζητλησω την αλήθεια στον ουρανό και στην γη

193) Τάισα τα άτια μου στην λίμνη των ουρανών.
194) Και έδεσαν τα ηνία τους στο δέντρο Φου-σανγκ.
195) Έσπασα ένα κλαδί του δέντρου Ρουό για να χτυπήσω τον ήλιο:
196) Θα περιφερόμουν ελεύθερα λίγο για την απόλαυσή μου.

197) Έστειλα τον Ουάνγκ Σσου να πάει μπροστά μου.
198) Ο Θεός του ανέμου πήγε πίσω ως ο έφιππος ακόλουθός μου
199) Το Ουράνιο Πτηνό ειδοποίησε για τους ερχομούς μου
200) Ο Θεός της Βροντής με προειδοποίησε όταν δεν ήταν όλα έτοιμα.

201) Έκανα τους φοίνικές μου να πετάξουν γρήγορα
202) Να πετάνε συνέχεια νύχτα και μέρα
203) Οι ανεμοστρόβιλοι μαζεύτηκαν και βγήκαν να με συναντήσουν,
204) Οδηγώντας σύννεφα και ουράνια τόξα, για να με καλωσορίσουν

205) Σε άγρια σύγχυση, μιά ενωμένοι και μιά χωρισμένοι
206) Πάνω-κάτω όρμησε η αστραφτερή αμαξοστοιχοία
207) Ζήτησα από τον αχθοφόρο των Ουρανών να μου ανοίξει τις πύλες του παραδείσου.
208) Έσκυψε όμως στην πύλη του Παραδείσου και κοίταξε το βλέμμα βουρκωμένο

209) Η μέρα σκοτείνιαζε και πλησίαζε στο τέλος της
210) Δένωντας ορχιδέες, περίμενα με αναποφασιστικότητα.
211) Ο λασπώδης, ακάθαρτος κόσμος, τόσο αδιάκριτος

212) Επιδιώκει πάντα να κρύβει την ομορφιά, από ζήλια

213) Αποφάσισα όταν ήρθε το πρωί να περάσω τα Λευκά Ύδατα,
214) Και ανέβηκα στην κορυφή του Λανγκ-φενγκ, κι εκεί έδεσα τα άτια μου
215) Μετά κοίταξα γύρω μου και ξαφνικά ξέσπασα σε κλάματα
216) Διότι δεν υπήρχε καμία όμορφη κυρία

217) Εδώ είμαι, ξαφνικά, σε αυτό το Σπίτι της Άνοιξης.
218) Έχω κόψει ένα κλαδί ίασπι για να το προσθέσω στη ζώνη μου
219) Προτού τα άνθη του ίασπι έχουν ρίξει τα φωτεινά τους πέταλα
220) Θα ψάξω για μια κοπέλα από κάτω να της το δώσω

221) Έτσι έβαλα τον Φενγκ Λονγκ να βγει σε ένα σύννεφο
222) Για να αναζητήσει τον τόπο κατοικίας της κυρίας Φου Φέι.
223) Της πήρα τη ζώνη μου ως ενέχυρο του κοστουμιού μου γι’ αυτήν,
224) Και διέταξα την Κουτσή Ομορφιά να είναι ο μεσολαβητής.

225) Πολλές ήταν οι βιαστικές συναντήσεις και οι χωρισμοί:
226) Όλες οι θελήσεις και οι ιδιοτροπίες που δύσκολα γοητευώταν.
227) Τα βράδια πήγαινε να μείνει στο όρος Τσιόνγκ-σσι,
228) Τα πρωινά έπλενε τα μαλλιά της στο ρέμα του Ουέι Παν.

229) Μια περήφανη αλαζονία φύλαγε την ομορφιά της
230) Περνώντας την κάθε μέρα σε άσκοπες απολαύσεις
231) Αν και μπορεί να είναι όμορφη, της λείπει κάθε κομψότητα:
232) Έλα! Αρκέτα την άντεξα! Ας ψάξουμε αλλού!

233) Ταξίδεψα ολόγυρα τις τέσσερις γωνιές της γης
234) Κυκλώνοντας τους ουρανούς ώσπου επιτέλους κατέβηκα
235) Είδα μιά αστραφτερή λαμπρότητα ενός πύργου από νεφρίτη.
236) Και κατασκόπευα την υπέροχη κόρη του Άρχοντα Σονγκ.

237) Έστειλα μια καρακάξα να της δίξω την εκτίμησή μου
238) Αλλά η καρακάξα μου είπε ότι το κουστούμι μου πήγαινε

239) Και πέταξε μακριά με θορυβώδεις φλυαρίες
240) Την μισώ για την προδοσία και δολιότητα

241) Το μυαλό μου ήταν αναποφάσιστο και ταλαντευόμενο.
242) Ήθελα να πάω, αλλά δεν μπορούσα.
243) Ήδη ο Φοίνικας έχει λάβει παρουσία
244) Και φοβόμουν ότι ο Γκάο Σιν θα έφτανε εκεί πριν από εμένα.

245) Ήθελα να απομακρυνθώ, αλλά δεν είχα πού να πάω:
246) Πού θα μπορούσα να περιπλανηθώ για να ψάξω διασκέδαση;
247) Πριν παραδοθούν στον πρίγκιπα Σσάο Κανγκ
248) Οι δύο κόρες του Λόρδου Γιου ήταν εκεί για την γοήτευση

249) Αλλά ο παρακαλών μου ήταν αδύναμος και ο προξενητής μου ηλίθιος
250) Και φοβόμουν ότι και αυτή η στολή δεν θα έχει επιτυχία.
251) Διότι ο κόσμος είναι ακάθαρτος και φθονεί τους ικανούς,
252) Πρόθυμοι να κρύψουν το καλό των ανδρών και να κάνουν πολλά από τα άρρωστα.

253) Βαθιά στο παλάτι, απροσπέλαστος
254) Ο σοφός βασιλιάς κοιμάται και δεν θα ξυπνήσει.
255) Ότι οι σκέψεις στο στήθος μου θα έπρεπε να μην ειπωθούν όλες -
256) Πώς μπορώ να το αντέξω αυτό μέχρι να τελειώσω τις μέρες μου;

257) Έψαξα για το ιερό φυτό και τα κλαδιά μπαμπού,
258) Και διέταξα τον Λινγκ Φεν να μου κάνει μαντεία.
259) Είπε, «Η ομορφιά είναι πάντα υποχρεωμένη να βρει το ταίρι της:
260) Ποιος που ήταν αληθινά αγνός ήταν ποτέ χωρίς εραστές;

261) Σκεφτείτε την απεραντοσύνη του ευρύτερου κόσμου:
262) Εδώ δεν είναι το μόνο μέρος όπου μπορείτε να βρείτε την κυρία σας
263) Πήγαινε πιο μακριά», είπε, «και μην είσαι λιποθυμικός.
264) Ποια γυναίκα που αναζητά όμορφο σύντροφο θα μπορούσε ποτέ να σε αρνηθεί;

265) Ποιο μέρος στη γη δεν μπορεί να υπερηφανεύεται για κάποιο μυρωδάτο λουλούδι;

266) Γιατί πρέπει να είσε πάντα προσκολλημένος στο παλιό σου σπίτι;

267) Ο κόσμος σήμερα είναι τυφλωμένος με τη δική του ανοησία:

268) Δεν μπορείς να κάνεις τους ανθρώπους να δουν την αρετή μέσα σου.

269) Η απέχθεια και οι συμπάθειες των ανθρώπων είναι διαφορετικές

270) Μόνο που αυτοί οι άντρες εδώ δεν είναι όπως άλλοι.

271) Γιατί φορούν μούστο και στριμώχνουν τα ρούχα τους μ’ αυτό,

272) Αλλά την υπέροχη ορχιδέα της κοιλάδας την κρίνουν ακατάλληλη να φορέσουν.

273) Αφού η ομορφιά του λουλουδιού, λοιπόν, και του θάμνου τους ξεφεύγει

274) Τι πιθανότητες έχει ένας πολύτιμος λίθος να κερδίσει την αναγνώριση;

275) Μαζεύουν λάσπη για να γεμίσουν τις τσάντες των αρωμάτων τους.

276) Μέχρι και το πικάντικο φυτό πιπεριάς λένε δεν έχει καθόλου άρωμα».

277) Ήθελα να ακολουθήσω τον ευοίωνο χρησμό του Λινγκ Φεν,

278) Αλλά παραπάτησα και δεν μπορούσα να αποφασίσω.

279) Αφού άκουσα ότι ο Ου Σιάν κατέβαινε την εσπέρα,

280) Έτσι περίμενα με προσφορές από πιπερωμένες μπάλες ρυζιού.

281) Τα πνεύματα κατέβαιναν σαν πυκνό σύννεφο

282) Και ο δεσπότης του Όρους της Αμφιβολίας έρχεται συνωστιζόμενος για να τον συναντήσει

283) Η θεότητά του φανερώθηκε με μια λάμψη,

284) Και μου απευθύνθηκε με αυτά τα ευοίωνα λόγια:

285) «Προς και πέρα στη γη πρέπει να περιπλανηθείς παντού

286) Αναζητώντας κάποιον του οποίου οι σκέψεις θα είναι στα μέτρα σου.

287) Ο Τανγκ και ο Γιού αναζήτησαν ειλικρινά τους κατάλληλους βοηθούς.

288) Έτσι ο Γι Γιν και ο Γκάο Γιάο συνεργάστηκαν καλά με τους πρίγκιπες τους.

289) Όσο η ψυχή σου είναι όμορφη,
290) Τι χρειάζεσαι από έναν προξενητή;
291) Ο Γιουέ εργάστηκε ως οικοδόμος, δουλεύωντας στο Φου-γιάν
292) Ωστόσο, ο Ου Ντινγκ τον προσέλαβε χωρίς δεύτερη σκέψη.

293) Ο Λγιέου Ουάνγκ κρατούσε το μαχαίρι του χασάπη στο Τζζάο Γκε,
294) Αλλά ο Βασιλιάς Ουέν τον συνάντησε και τον ανέβασε ψηλά,
295) Ο Νινγκ Τσι τραγούδουσε καθώς τάιζε το βόδι του την εσπέρα.
296) Ο δούκας Χουάν του Τσι τον άκουσε και τον πήρε για υπουργό του

297) «Ωστόσο, δράσε τώρα πριν είναι πολύ αργά
298) Ενώ η καλή εποχή δεν έχει ακόμα τελειώσει.
299) Πρόσεξε μην ηχήσεις τη νότα δου πριν την ισημερία
300) Κάνοντας όλα τα λουλούδια να χάσουν το ωραίο άρωμά τους.»

301) Πόσο υπέροχη η λάμψη της ζώνης μου από ίασπι!
302) Όμως το πλήθος έφτιαξε μια σκοτεινή οθόνη, κρύβοντας την ομορφιά του.
303) Και φοβάμαι ότι οι εχθροί μου, που ποτέ δεν μπορούν να εμπιστευτούν,
304) Θα το σπάσουν από μοχθηρή ζήλια.

305) Οι καιροί είναι αναστατωμένοι, αλλάζουν συνεχώς
306) Πώς μπορεί λοιπόν ένας άνθρωπος να μείνει εδώ για πολύ;
307) Η ορχιδέα και η ίριδα έχουν χάσει όλο τους το άρωμα
308) Η σημαία και ο μελίλωτος έχουν μετατραπεί σε άχυρα.

309) Γιατί πέρασαν όλα τα μυρωδάτα λουλούδια των ημερών
310) Και τώρα μεταμορφώθηκαν σε άχρηστα λαιμόχορτα
311) Ποιος άλλος λόγος μπορεί να υπάρχει για αυτό
312) Αλλά ότι όλοι τους δεν νοιάζονται πια για την ομορφιά

313) Νόμιζα ότι η ορχιδέα ήταν από αυτούς που έπρεπε να εμπιστευτούν,

314) Αλλά αποδείχτηκε απάτη, σκόπευε μόνο να ευχαριστήσει τα αφεντικά του
315) Ξεπέρασε την καλοσύνη του και συμμορφώθηκε με τις κακές συμβουλές:
316) Δεν του αξίζει πλέον να κατατάσσεται με αρωματικά λουλούδια.
317) Το πιπέρι είναι όλο κουνώντας τη γλώσσα και ζει μόνο για συκοφαντίες.
318) Και ακόμη και το βρωμερό σκυλόξυλο επιδιώκει να γίνει αρωματικό
319) Αφού αναζητούν μόνο ανέλιξη και εργασία για θέση
320) Τι άρωμα έχουν που αξίζει τον σεβασμό μας;

321) Επειδή, λοιπόν, ο τρόπος του κόσμου είναι να παρασύρει τον τρόπο που τρέχει η παλίρροια
322) Ποιος μπορεί να μείνει ίδιος και να μην αλλάξει με όλους τους υπόλοιπους;
323) Βλέποντας τη συμπεριφορά της ορχιδέας και της πιπεριάς,
324) Τι μπορεί να αναμένεται από τα άλλα λουλούδια;

325) Έχουν απορρίψει την ομορφιά τους και έφτασαν σε αυτό:
326) Μόνο η γιρλάντα μου έμεινε να τιμώ.
327) Το διεισδυτικό της άρωμα δεν την εγκαταλείπει εύκολα,
328) Και μέχρι σήμερα το άρωμά της δεν έχει ξεθωριάσει.

329) Θα ακολουθήσω τη φυσική μου κλίση και θα μισθώσω τον εαυτό μου.
330) Θα πάω να περιπλανηθώ να ψάξω για μια κυρία
331) Ενώ ο στολισμός μου είναι στην παρθένα ομορφιά του
332) Θα ταξιδεύω κοιτάζοντας ψηλά και χαμηλά.

333) Αφού ο Λινγκ Φεν μου είχε δώσει έναν ευνοϊκό χρησμό
334) Διάλεξα μια ευνοϊκή μέρα για να ξεκινήσω το ταξίδι μου
335) Έσπασα ένα κλαδί ίασπι για να πάρω για το κρέας μου.
336) Και αλεσμένο εκλεκτό γεύμα ίασπι για τις προμήθειες του ταξιδιού μου

337) «Να τιθασεύω φτερωτούς δράκους για να είναι οι μαθήτριές μου.
338) Ας είναι το άρμα μου από νεφρίτη και ελεφαντόδοντο!
339) Πώς μπορώ να ζήσω με άντρες που η καρδιά τους μου είναι ξένη;
340) Θα ταξιδέψω για να είμαι μακριά τους».

341)	Πήρα το δρόμο που οδηγούσε προς το όρος Κουνλούν:
342)	Ένας μακρύς, μακρύς δρόμος με πολλές στροφές.
343)	Η βαριά σκιά του κεντημένου με σύννεφα λαβάρου έπεσε πάνω μας
344)	Και τα κουδούνια από νεφρίτη κουδουνίσαν χαρούμενα.

345)	Ξεκίνησα το πρωί από το Πέρασμα των Ουρανών
346)	Το βράδυ έφτασα στο δυτικό άκρο του κόσμου.
347)	Οι Φοίνικες με ακολούθησαν σηκώνοντας τα λάβαρά μου
348)	Πετώντας ψηλά στα ύψη με μεγαλειώδη φτερά.

349)	«Έφτασα στην έρημο της κινούμενης άμμου!»
350)	Επιφυλακτικά οδήγησα στις όχθες του Ερυθρού Νερού.
351)	Έπειτα, γνέφοντας τους νερόδρακους να μου κάνουν μια γέφυρα,
352)	Κάλεσα τον Θεό της Δύσης να με αναλάβει.

353)	Τόσο καιρό ο δρόμος ήταν γεμάτος δυσκολίες,
354)	Έστειλα μήνυμα στη συνοδό μου να ακολουθήσει άλλη διαδρομή
355)	Για να κινηθείτε προς τα αριστερά, περνώντας από το όρος Μπουντζζόου:
356)	Στην ακτή της Δυτικής Θάλασσας θα ξανασυμμαζευτούμε

357)	Όταν μαζευτήκαμε εκεί, όλα τα χίλια άρματα
358)	Κόμβος νεφρίτη σε κόμβο νεφρίτη καλπάσαμε παραπέρα
359)	Τα οκτώ σμήνη των δράκων μου πέταξαν με κυματισμούς
360)	Τα λάβαρό μου από κεντημένα σύννεφα χτυπιώταν στον άνεμο.

361)	Μάταια προσπάθησα να τα περιορίσω, να χαλαρώσω τον γρήγορο ρυθμό:
362)	Τα πνεύματα ανέβηκαν ψηλά, πολύ μακριά.
363)	Παίξαμε τα Εννέα Τραγούδια και χορέψαμε τους Χορούς Σσάο,
364)	Δανειστηκά χρόνο για να κάνω διακοπές.

365)	Όταν όμως ανέβηκα στη μεγαλοπρέπεια των ουρανών,

366) Ξαφνικά έπιασα μια ματιά κάτω το παλιό μου σπίτι

367) Η καρδιά του οδηγού μου ήταν βαριά και τα άλογα νοιάστικαν

368) Γύρισαν τα κεφάλια τους πίσω και αρνήθηκαν να συνεχίσουν.

369) Αρκετά! Αναφώνησα.

370) Δεν υπάρχουν πραγματικοί άνδρες στο κράτος που να με καταλαβαίνει!

371) Γιατί να νοιαστώ τότε για την πατρίδα μου;

372) Δεδομένου ότι κανένας δεν είναι άξιος να συνεργαστεί μαζί μου για να φτιαχτεί ένα καλό κράτος,

373) Θα πάω να επισκεφθώ τον Πενγκ Σιάν στον μέρος όπου κατοικεί!